

Тварини минулого

Про тварин, які жили
давно до нашої ери, чи
вимерли...

Динозаври

A vibrant, multi-colored dinosaur, possibly a Spinosaurus, is the central focus of the image. It has a long, narrow snout with a yellow stripe running down its length. Its body is covered in brown and grey scales, with patches of blue and red on its head and neck. The dinosaur is shown in profile, facing left, with its mouth slightly open. The background is a lush, prehistoric landscape with green ferns, trees, and a blue sky with white clouds. The overall scene is bright and detailed.

Процарював на Землі 160 мільйонів років, динозаври зникли з особи планети близько 65 мільйонів років назад.

Наукові пізнання про динозаврів формуються головним чином на основі вивчення скам'янілостей - , що перетворилися в камінь викопних останках рослин або тварин. Палеонтологи (фахівці, що вивчають прадавні форми життя) склали собі досить чітку виставу про походження динозаврів, їх анатомії, спосіб життя, різноманітності видів, середовищу проживання, розмноженні й поширенні в доісторичнім світі.

По дрібних вадах окам'янілих костей фахівці можуть судити про м'язовий апарат динозаврів, а по виду окремих костей - про те, чим боліли прадавні ящери. Ретельне вивчення черепа динозавра дає вистава про величину головного мозку й харчуванні рептилії. Про дитинчат динозаврів розповідять викопні яйця. Куди складніше знайти підтвердження іншим гіпотезам - приміром, був чи в прадавніх рептилій волосяний покрив і якого кольору була їх шкіра

Мамонти

- У льодовикову епоху в Сибіру мешкали дуже незвичайні види тварин. Багатьох з них зараз уже немає на Землі. Найбільшими з них були мамонти. Найбільш великі особини досягали 4 – 4,5 метрів заввишки, а їх бивні мали довжину до 3,5 м і важили 110 – 130 кг.

Викопні останки мамонтів виявлені на півночі Європи, Америки і трохи південніше – на широті Каспійського моря і озера Байкал. Вимерли мамонти десь 44-26 тисяч років тому, про що свідчать радіовуглецеві датування та результати Палинологічного аналізу численних поховань їх останків.

Воістину невичерпний «склад» мамонтових кісток – це Сибір. Гігантські кладовища мамонтів – Новосибірські острова. У минулому столітті там щорічно видобували від 8 до 20 тонн мамонтових бивнів.

Вважається, що за 200 років з Сибіру вивезли бивнів приблизно від 50 тис мамонтів. Кілограм доброго бивня йде за кордон по 100 доларів; за голий скелет мамонта японські фірми пропонують від 150 до 300 000 доларів.

Оскільки останки мамонтів знаходяться в гігантських природних холодильниках – в шарах, так званої вічної мерзлоти, то вони дійшли до нас в гарному стані. Вчені мають справу не з окремими скам'янілостями або кількома кістками скелетів, а можуть вивчити навіть кров, м'язи, шерсть цих тварин і визначити також, чим вони харчувалися.

Черепаша мейоланья

- Черепаша мейоланья була дивовижною твариною: її панцир міг досягати 1,3 м в довжину, на голові у черепахи були роги, на кожній з лап - кістяні пластини, а на хвості - гострі шипи. Черепаша жила в Австралії, Новій Зеландії, а також на кількох довколишніх островах. М'ясо черепахи було дуже смачним, і це стало причиною її повного винищення.
- Проживання : Черепахи з'явилися на осколках Гондвани (група південних материків і островів - Антарктида , Австралія , Нова Зеландія , Південна Америка , Африка , Мадагаскар і Індостан , які колись , на початку мезозою складали єдиний суперматерик).
- Період : Ймовірно в кінці Крейдяного періоду або на зорі кайнозою . За іншими джерелами Еоцен або верхня крейда Патагонії і плейстоцен Австралії .

Тур

- Тур – первісний дикий бик, парнокопитна тварина роду биків, пращур сучасної великої рогатої худоби. Найближчими родичами тура є ватусеї та українська худоба. В давнину тури мешкали у Східній півкулі Землі. Тисячі років ці дикі бики бродили по лісах Європи та Азії. Тур був дуже великим і сильним звіром зі струнким тілом висотою 170-180 см. Вага його досягала 800 кг., а іноді майже тони. Голова тура була високо посадженою, з довгими гострими рогами. Окрас дорослих самців був чорним, з вузькою половою вздовж спини, а самки і молоді тури були рудо-бурими. Харчування турів складалося з трави, пагонків, листя дерев і кущів. Телята народжувались, як правило, весною. Мешкали дикі тури невеличкими групками, або поодинокі, а на зиму об'єднувалися у більші стада.
- Тури почали вимирати внаслідок господарчої діяльності людини: вирубування лісів, орання степу, а також інтенсивного полювання на цих тварин. Цікаво, що останній тур був вбитий не на полюванні, а загинув у 1627 на території Польщі від інфекційної хвороби тварин епізоотії. У наш час вчені намагаються знову вивести цю красиву тварину шляхом схрещування корови і бика.

Зебра гуагга

- **Зебри гуагга жили в тропічній частині Південної Африки ще в минулому столітті. Цікаво, що смугастою ця зебра була лише наполовину! Винищили цей вид голландські колонізатори, які жили в Південній Африці, Вони вбивали зебр заради м'яса, а зі шкіри робили мішки. Зебра гуагга була повністю винищена до 1880 р.**

Підготували учні 6А класу
ДЯКУЄМО ЗА
спеціалізованої школи №7, м. М. Т.

УВАГУ
Рильського П. Кієва – Шкода М. ,
Мілосердова Єв. , Діорова Ан. ,
Жданович С. , Ластенко Ол. ,
Логвиненко В..